RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER

A R R E S T

nr. 227.483 van 20 mei 2014
in de zaak A. 210.699/XIV-35.322

In zake : Bart SEYS
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Bart Staelens
kantoor houdend te 8000 Brugge
Gerard Davidstraat 46, bus 1
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door de minister van Landsverdediging

---

I. Voorwerp van de vordering

1. De vordering, ingesteld op 8 november 2013, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van "de beslissing van de Minister van Landsverdediging van 9 augustus 2013 met betrekking tot de aanvraag van verzoeker tot deelname aan de cursus hogere opleiding voor militair administrateur 2013/2014, waarbij verzoekers kandidatuur om deel te nemen onontvankelijk verklaard werd, waarbij het aantal plaatsen voor de landmachtofficieren gehandhaafd werd, waarbij de kandidatuur van verzoeker wordt afgewezen en waarbij nog eens, in ondergeschikte orde zogenaamd, de kandidatuur van verzoeker na vergelijking van zijn kandidatuur met die van de acht initieel aangeduide landmachtkandidaten werden afgewezen."

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een nota en een administratief dossier ingediend.

Eerste auditeur Geert De Bleeckere heeft een verslag opgesteld.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 23 april 2014.

Kamervoorzitter André Beirlaen heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Bart Staelens, die verschijnt voor verzoeker, en Commandant van het Vliegwezen Maarten Kerckhofs, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur Geert De Bleeckere heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3. Verzoeker maakt deel uit van het korps van de logistiek van de landmacht en was in 2005 bekleed met de graad van kapitein-commandant. Hij neemt deel aan de bevorderingsronde 2005 voor de benoeming tot majoor. Verzoeker werd niet benoemd, beslissing die hij aangevochten heeft (zaak 171.190/IX-5280) en die na schorsing door de Raad van State ingetrokken werd. De verwerende partij heeft daarna de bevorderingsprocedure - ingevolge tussengekomen arresten van de Raad - tot drie maal toe hernomen (zaken 181.946/IX-5612, 189.694/V-1768 en 196.959/IX-6861). In deze laatste

zaak heeft de Raad uiteindelijk in zijn arrest nr. 215.326 van 26 september 2011 de impliciete weigering om verzoeker in de graad van majoor te benoemen vernietigd. De verwerende partij heeft verzoeker dan bij KB van 30 november 2011 met ingang van 26 december 2005 tot majoor benoemd.

Verzoeker heeft verder ook een aantal beslissingen waarbij concurrenten in de graad van luitenant-kolonel werden benoemd aangevochten. In hetzelfde arrest nr. 215.326 van 26 september 2011 werd tevens de benoeming van R. Buekenhout tot luitenant-kolonel vernietigd (omdat diens benoeming tot majoor onregelmatig was). Naderhand heeft verzoeker ook andere benoemingen tot luitenant-kolonel aangevochten (zaken 203.753/XIV-35010, 204.893/XIV-35008 en 205.417/XIV-35114).

De huidige betwisting heeft betrekking op het niet toelaten van verzoeker tot de opleiding "HOMA" (Hogere Opleiding voor Militair Administrateur), cyclus 2013-2014 (30 augustus 2013 - 11 juli 2014). Deelname aan deze opleiding en het verkrijgen van het brevet van militair administrateur kan verzoeker immers in een gunstigere positie brengen bij zijn deelname aan de bevorderingsrondes luitenant-kolonel.

De grondregels betreffende deze opleiding zijn opgenomen in het KB van 12 augustus 2003 betreffende de voortgezette vorming van de officieren van het actief kader van de krijgsmacht en beroepsproeven voor de bevordering tot de graad van majoor (opgeheven bij artikel 75 van het KB van 26 december 2013 betreffende de vervolmakingscursussen van de beroepsmilitairen van het actief kader van de krijgsmacht, het examen voor overgang naar de graad van eerste sergeant-majoor, het kwalificatie-examen voor de graad van adjudant-chef en de beroepsproeven voor de bevordering tot de graad van majoor (BS, 30 december 2013, 3e Ed., 103619 - IWT 31 december 2013)).

De voor het hier aanhangig geschil relevante bepalingen zijn de volgende:

> "Art. 40. § 1. Naargelang de behoeften van de krijgsmacht kunnen jaarlijks de volgende hogere opleidingen georganiseerd worden:
> (...)
> 2° de hogere opleiding voor militair administrateur.
> § 2. De in § 1 bedoelde hogere opleidingen worden onderwezen in de school en lopen over een academiejaar. Dit academiejaar kan meer dan twaalf maanden tellen.
> § 3. (...)"

“Art.40bis. § 1. De deliberatiecommissie voor de voortgezette vorming bestaat uit volgende leden of hun plaatsvervanger aangewezen door de voorzitter:

(...)

§ 2. De deliberatiecommissie van de voortgezette vorming beslist bij absolute meerderheid van stemmen. (...)

§ 3. De betrokken stagiair kan elk lid van de deliberatiecommissie voor de voortgezette vorming wraken om één of meerdere in artikel 828 van het Gerechtelijk Wetboek opgesomde redenen. (...).”

“Art. 41. § 1. De majoor of de luitenant-kolonel die aan de volgende voorwaarden voldoet, kan zijn kandidatuur indienen om een hogere opleiding te volgen:

1° niet definitief bij de bevordering zijn voorbijgegaan;

2° tijdens een periode van tien opeenvolgende jaren, niet meer dan vijf maal zijn kandidatuur gesteld hebben;

3° geen houder zijn van één van de volgende brevetten:

a) hogere stafbrevet;

b) brevet van militair administrateur of hogere brevet van militair administrateur;

c) brevet van ingenieur van het militair materieel;

4° niet, als beroepsproeven voor de bevordering tot de graad van majoor, de proeven afgelegd hebben voorbehouden aan de officieren die geslaagd zijn voor een extra-muros-vorming;

5° niet verzaakt hebben tijdens een vroegere hogere opleiding of geen gelijkwaardige opleiding gevolgd hebben;

6° niet het voorwerp uitgemaakt hebben van de definitieve ontneming van de hoedanigheid van stagiair bedoeld in artikel 4;

7° het bewijs leveren van een voldoende werkbare kennis van het Engels.

Levert het bewijs van een voldoende werkbare kennis van het Engels, de officier die ten minste vijftig procent bekomen heeft op een test die door een organisme erkend door de directeur-generaal vorming georganiseerd wordt. De taalcompetentie moet minstens het niveau 2222 bereiken van de eisen inzake taalcompetentie bedoeld in de standardization agreement (STANAG) 6001 van de NAVO.

De periode van tien jaar bedoeld in het eerste lid, 2°, vangt aan in het jaar waarin de betrokken hoofdofficier gunstig aanbevolen wordt door het bevorderingscomité tot de graad van majoor.

De kapitein-commandant die de anciënniteit in die graad bezit, vastgesteld door de DGHR, die geslaagd is voor de beroepsproeven voor de bevordering tot de graad van majoor en die aan de in het eerste lid, 1° tot 7°, bedoelde voorwaarden voldoet, kan evenwel eveneens zijn kandidatuur indienen. Voor deze officier vangt de periode van tien jaar bedoeld in het eerste lid, 2°, aan in het jaar waarin hij zijn kandidatuur stelt om een hogere opleiding ter volgen.

Na de periode van tien jaar bedoeld in het eerste lid, 2°, mag een officier zijn kandidatuur niet meer indienen.

§ 2. Voor het indienen van een kandidatuur voor een hogere opleiding in het buitenland kunnen door de DGHR bijkomende voorwaarden bepaald worden, (...).”

“Art. 42. § 1. De minister bepaalt, naargelang de behoeften van de krijgsmacht en op voorstel van de chef Defensie, het aantal officieren die kunnen worden aanvaard in de hoedanigheid van stagiair voor elke hogere opleiding.

Een officier die een uitstel bekomen heeft, overeenkomstig de bepalingen van artikel 3, of die aangehecht werd, overeenkomstig de bepalingen van artikel 5, wordt niet meegeteld in het aantal officieren, bedoeld in het eerste lid, voor de hogere opleiding waaraan hij aangehecht wordt.

§ 2. Het openstellen van de plaatsen wordt ter kennis gebracht van de potentiële

kandidaten."

"Art. 43. § 1. De voorwaarden om door de minister te kunnen worden aanvaard in de hoedanigheid van stagiair zijn de volgende:

1° zijn kandidatuur ingediend hebben;

2° ingeschreven zijn op de lijst van de voorgedragen officieren opgesteld door de DGHR.

§ 2. De DGHR stelt deze lijst op, rekening houdend met :

1° de uitslagen behaald op het einde van de basis stafvorming en van de vorming voor kandidaat-hoofdofficier;

2° de beoordeling van de functioneringscompetenties van de stagiair, die door de commandant van de school gegeven wordt op het einde van de vorming voor kandidaat-hoofdofficier;

3° het resultaat behaald bij de beroepsproeven voor de bevordering tot de graad van majoor;

4° de professionele hoedanigheden en het rendement in de als officier uitgeoefende functies;

5° de fysieke hoedanigheden;

6° de vereiste karaktereigenschappen en het vereiste potentieel om hoge commando- en staffuncties in nationaal en internationaal kader uit te oefenen.

§ 3. De DGHR maakt de in § 1, 2°, bedoelde lijst, alsook de lijst van alle officieren die hun kandidatuur gesteld hebben en die niet voorgedragen worden, aan de chef Defensie over.

De chef Defensie maakt deze lijsten, eventueel vergezeld met zijn advies, aan de minister over.

§ 4. De in § 1, 2°, bedoelde lijst wordt betekend aan elke officier die zijn kandidatuur heeft ingediend.

De kandidaat die aan de in artikel 41, § 1, bepaalde voorwaarden voldoet en die niet op deze lijst is opgenomen, kan bij de minister een beroep aantekenen binnen tien werkdagen die volgen op de kennisgeving van deze lijst.

§ 5. De minister aanvaardt of verwerpt de kandidaturen ten laatste vier maanden vóór het begin van de opleiding. De weigering van de aanvaarding door de minister is definitief. De gemotiveerde beslissing wordt ter kennis gebracht van de betrokken officier.".

Verzoeker heeft op 17 oktober 2000, als kapitein-commandant, een aanvraag tot het volgen van de Hogere Stafcursus (vandaag Hogere Stafopleiding) en de Hogere Cursus Militair Administrateur, academiejaar 2001-2002, ingediend. Deze kandidatuur werd op 25 oktober 2000 "zonder gevolg" geklasseerd.

Voor het academiejaar 2002-2003 wordt de kandidatuur van verzoeker van 7 november 2001 voor het volgen van de Hogere Stafcursus op 11 december 2001 eveneens afgewezen. De nota geeft aan dat verzoeker een beroep kan instellen bij de minister van Landsverdediging. Verzoeker neemt op 2 januari 2002 kennis van deze nota. Hij stelt geen beroep in bij de minister van Landsverdediging.

Op 6 november 2006 dient verzoeker, als kapitein-commandant, zijn kandidatuur in voor het volgen van de Hogere Cursus voor Militair Administrateur, academiejaar 2007-2008. Bij nota van 6 maart 2007 deelt de DGHR aan verzoeker mee dat zijn kandidatuur niet aanvaard is. Verzoeker neemt op 7 mei 2007 kennis van deze nota. Op 11 mei 2007 dient verzoeker tegen deze beslissing een beroep in bij de minister van Landsverdediging. Op 5 juli 2007 weigert de minister van Landsverdediging zijn kandidatuur door zich akkoord te verklaren met een advies van de DGHR. Op 8 augustus 2007 neemt verzoeker kennis van de beslissing van de minister van Landsverdediging.

Op 14 augustus 2007 vraagt verzoeker aan de DGHR het volgende:

> "In het advies aan de heer Minister (...) stelt de Directeur-generaal Human Ressources in paragraaf 4 dat ik mijn kandidatuur nog vier keer mag stellen. Gelet op mijn situatie denk ik niet dat dit het geval is gezien men niet definitief bij de bevordering mag zijn voorbijgegaan (voorwaarden in KB 12 Aug 03, Art 41 § 1, eerste lid). Of is dit niet in die zin te interpreteren? Mag ik u vragen mij hierover uitsluitsel te geven?"

Op 19 september 2007 antwoordt de DGHR aan verzoeker onder meer dat zijn kandidatuur toch is onderzocht als "bewarende maatregel" omdat hij een vernietigingsberoep lopende had bij de Raad van State tegen zijn niet-benoeming tot majoor, en met verwijzing naar artikel 41, § 1, derde lid van het KB van 12 augustus 2003 besluit de DGHR dat verzoeker, onder voorbehoud van een (voor hem gunstig) arrest van de Raad van State nog maximaal 4 keer zijn kandidatuur kan stellen tot 2014.

Nadat de impliciete weigering om verzoeker tot majoor te benoemen vernietigd werd bij arrest nr. 215.326 van 26 september 2011 en nadat verzoeker bij KB van 30 november 2011 tot majoor benoemd werd met ingang van 26 december 2005, heeft de raadsman van verzoeker op 30 januari 2012 de minister van Landsverdediging aangeschreven. In deze brief stelt hij onder meer:

> "Mijn cliënt heeft door het laattijdige besluit, zes jaar te laat, ook zes jaar de kans gemist om een hogere stafcursus of om een cursus militaire administrateur te volgen. Ook dit geeft een te ramen weerslag op de verdere carrière. Ook hier wil ik een uitdrukkelijk voorbehoud formuleren, maar ook hier, gezien het om de weerslag op de carrière gaat, heeft dit natuurlijk zijn band met bevorderingsronde 2011.
> (...)

De morele schadevergoeding kan nog niet volledig worden bepaald en ook de materiële schadevergoeding voor de gemiste kansen kan nog niet volledig worden bepaald. (...)".

Op 18 april 2012 antwoordt de minister van Landsverdediging aan raadsman van verzoeker onder meer het volgende:

"Voor wat betreft de kandidatuur van uw cliënt voor een hogere stafopleiding (HStO en de opleiding militair administrateur (MAB) dien ik u te wijzen op het artikel 41, §1, Al. 4 van het KB van 12 augustus 2003 betreffende de voortgezette vorming van de officieren van het actief kader van de krijgsmacht en de beroepsproeven voor de bevordering tot de graad van majoor, dat bepaalt dat deze kandidatuur ook kon gebeuren door de kapitein-commandant die geslaagd is voor de beroepsproeven voor de bevordering tot de graad van majoor. Uw cliënt was van deze mogelijkheid op de hoogte want hij heeft zich in 2001 kandidaat gesteld voor de HStO 2002-2003 en in 2006 voor de cursus MAB 2007-2008. Gelet op het feit dat de eerste kandidatuur van uw cliënt dateert van 2001 en de tien jaren - zoals bepaald in het bovenvermelde Art 41, §1 - waarin men zich kandidaat mag stellen reeds verstreken zijn, kan hij zijn kandidatuur tot het volgen van de hogere opleidingen HStO en MAB thans niet meer stellen. Ik dien dan ook vast te stellen dat uw cliënt zijn drie overgebleven kansen om zich kandidaat te stellen voor een hogere opleiding HStO of MAB zelf niet benut heeft."

Op 30 mei 2012 verspreidt de DGHR een nota met betrekking tot de kandidaturen voor de Hogere Stafopleiding en de Hogere Opleiding van Militair Administrateur, academiejaar 2013-2014. Op 27 september 2012 dient verzoeker zijn kandidatuur in voor het volgen van de Hogere Opleiding van Militair Administrateur, academiejaar 2013-2014. Deze kandidatuur wordt door twee oversten van verzoeker als "zeer goed" op professioneel vlak, "zeer goed" op karakterieel vlak en "goed" op fysiek vlak beoordeeld.

Op 27 februari 2013 stelt de DGHR aan de minister van Landsverdediging voor om 16 plaatsen "officieren" open te stellen voor de Hogere Opleiding van Militair Admi-nistrateur, academiejaar 2013-2014. Voor de Landmacht zijn 8 plaatsen voorzien, voor de Luchtmacht 6 plaatsen, voor de Marine 1 plaats en voor de Medische Dienst 1 plaats. De DGHR stelt ook voor om 2 plaatsen open te stellen voor ambtenaren niveau A van het Ministerie van Landsverdediging, 4 plaatsen voor ambtenaren niveau A van andere Departementen en 4 plaatsen voor commissarissen van de Federale Politie. De minister verklaart zich hiermee akkoord op 19 april 2013.

Op 21 maart 2013 stelt de DGHR aan de minister de lijsten voor van de kandidaten die de Hogere opleiding van Militair Administrateur, academiejaar 2013-2014 mogen volgen en van de kandidaten die de opleiding niet mogen volgen. Voor de Landmacht mogen de volgende 8 kandidaten de opleiding starten: de majoors Le Bruyn, Semetier, Denis, Beeckmans, Van De Gaer, Beerens, Desmedt en Libert. De DGHR rangschikt verzoeker als 25ste en laatste en wijst zijn kandidatuur af. Op 2 april 2013 gaat de Chef Defensie akkoord met het voorstel van de DGHR. Op 14 juni 2013 gaat de minister akkoord met het voorstel van de DGHR tot aanduiding van 8 kandidaten van de Landmacht voor de Hogere Opleiding van Militair Administrateur.

Op 14 juni 2013 deelt de DGHR aan verzoeker mee dat de minister van Landsverdediging zijn kandidatuur niet heeft aanvaard en dat hij binnen de 10 dagen een beroep kan indienen in de zin van artikel 43, § 4 van het KB van 12 augustus 2003.

Op 10 juli 2013 meldt verzoeker via e-mail aan de DGHR dat hij kennis genomen heeft van de nota en hij vraagt een afschrift van het voorstel van de DGHR van 21 maart 2013 aan de minister van Landsverdediging. Op 11 juli 2013 wordt dit voorstel van de DGHR via e-mail overgemaakt aan verzoeker en op 23 juli 2013 dient verzoeker een beroep in tegen het voorstel van de DGHR van 21 maart 2013. Op 26 juli 2013 stelt de DGHR aan de minister voor om het beroep van verzoeker te verwerpen en op 8 augustus 2013 gaat de Chef Defensie akkoord met dit voorstel.

Op 9 augustus 2013 neemt de minister de beslissing waarbij hij zijn beslissing van 14 juni 2013 intrekt en verzoekers kandidatuur afwijst.

Dit is de bestreden beslissing. Zij luidt als volgt:

> "1. Feitelijke elementen
>
> De aanvraag van Maj SEYS (Landmacht) tot het volgen van de vorming Hogere Opleiding voor Militair Administrateur (H0MA) 2013/2014 dateert van 27 Sep 12 (Mod B 12-00474033).
>
> Op 19 Apr 13 heb ik, op voorstel van de Directeur-generaal Human Resources (Dir Gen HR) en de Chef Defensie (CHOD), 8 plaatsen opengesteld voor de landmachtofficieren.
>
> Op 14 Jun 13 heb ik het voorstel van de Dir Gen HR van 21 Mar 13 tot toewijzing en afwijzing van de kandidaturen goedgekeurd.
>
> Op 23 Jul 13 heeft Maj SEYS een beroep ingesteld tegen het voorstel van de Dir Gen HR om zijn kandidatuur niet in aanmerking te nemen (Mod B 13-00353986).
>
> 2. Intrekking van de beslissing van 14 Jun 13

Gelet op het beroep van Maj SEYS, is het aangewezen dat ik de beslissing van 14 Jun 13 tot toewijzing van de kandidaturen HOMA en tot afwijzing van de kandidatuur van betrokkene intrek en het dossier in heroverweging neem.

3. De ontvankelijkheid van de kandidatuur van Maj SEYS

In eerste instantie stel ik vast dat de kandidatuur van Maj SEYS tot het volgen van de cursus H0MA onontvankelijk is.

In een brief van 18 Apr 12, gericht aan de advocaat van betrokkene, heb ik immers al vastgesteld dat Maj SEYS zijn kandidatuur voor de hogere vormingen in de toekomst niet meer kan stellen. In 2001 heeft hij immers een eerste kandidatuur ingediend toen hij nog Kapitein-commandant was (betekeningsnota JSP-A/C/Prom/011-032213 van 11 Dec 01). Volgens artikel 41, § 1 van het koninklijk besluit van 12 Aug 03 betreffende de voortgezette vorming van de officieren van het actief kader van de Krijgsmacht (...) kon hij vanaf dan slechts gedurende een periode van 10 jaar verdere kandidaturen indienen. Aangezien Maj SEYS destijds geen beroep heeft ingesteld bij de Raad van State tegen mijn beslissing van 18 Apr 12, gaat het om een definitieve beslissing die ik zonder nieuw onderzoek van de zaak kan aanwenden om de voor1iggende kandidatuur af te wijzen.

In de veronderstelling dat het niet zou gaan om een definitieve beslissing (quod non est), wat tot een verplichting zou leiden om de ontvankelijkheidsproblematiek opnieuw te onderzoeken, weiger ik, in ondergeschikte orde, de kandidatuur opnieuw op grond van artikel 41, § 1, vierde en vijfde lid van het koninklijk besluit van 12 augustus 2003: gelet op zijn kandidatuur van 2001 als Kapitein-commandant kon de betrokkene zijn kandidatuur slechts op een ontvankelijke wijze stellen gedurende een periode van 10 jaar. Zijn aanvraag van 27 Sep 12 is bijgevolg onontvankelijk.

4. In ondergeschikte orde, de openstelling van de plaatsen en de niet-aanvaarding van de kandidatuur van Maj SEYS na vergelijking

De kandidatuur van Maj SEYS is onontvankelijk. De problematiek van de openstelling van de plaatsen en van de vergelijking van de kandidatuur van Maj SEYS met die van andere kandidaten zal bijgevolg enkel onderzocht worden in de hypothese dat de beslissing tot niet-ontvankelijkheid van de kandidatuur niet zou aanvaard worden bij een beroep bij de Raad van State. Het onderzoek dat volgt, wordt dus louter in ondergeschikte orde gevoerd.

• De openstelling van de plaatsen

In zijn verweer (memorie 1.c.) stelt Maj SEYS dat er een onevenredig aantal luchtmachtofficieren (zes) zijn aangeduid in vergelijking met het aantal landmachtofficieren (acht). Bovendien oppert hij dat er te weinig plaatsen (zestien) zijn opengesteld voor de vorming HOMA (memorie 2.c.).

Art 42, § 1, eerste lid van het koninklijk besluit van 12 Aug 03 betreffende de voortgezette vorming van de officieren van het actief kader van de Krijgsmacht (...) stelt dat de Minister van Landsverdediging, op voorstel van de CHOD, de plaatsen openstelt in functie van de behoeften van de Krijgsmacht.

Op 19 Apr 13 heb ik, op grond van een voorstel van 27 Feb 13 van de Dir Gen HR en van 06 Mar 13 van de CHOD, de plaatsen HOMA opengesteld per krijgsmachtdeel waartoe de kandidaten behoren (Landmacht, Luchtmacht, Marine en Medische dienst). In het voorstel is te lezen:

> (2) Dit voorstel is het resultaat van de confrontatie van:
> (a) de behoeftebepaling, gebaseerd op de analyse van het aantal voorziene functies op OT;
> (b) een praktische benadering gebaseerd op de analyse van hot aantal bestaande SBH en MAB en de evolutie lot 2020;
> (c) de minimale behoefte aan aantal stagairs met het oog op de praktische organisatie van de cursus, de groepswerken en de praktische werken;

(d) ervaring in een multinationale omgeving.

Zoals Art 42, § 1 van het koninklijk besluit van 12 Aug 03 het voorschrijft, zijn de plaatsen HOMA dus opengesteld in functie van de behoeften van de Krijgsmacht.

• De niet-klassering van Maj SEYS

Maj SEYS heeft in zijn verweer van 23 Jul 13 kritiek op zijn niet-aanduiding. Via zijn individuele evaluator heeft hij inzage gekregen van de door de Dir Gen HR voorgestelde lijsten. Deze lijsten geven, per krijgsmachtdeel, een overzicht van de voorgedragen en de niet voorgedragen kandidaten. De lijsten maken melding van de beoordeling van een aantal criteria. Uit de lijsten met betrekking tot de landmachtofficieren kan worden afgeleid dat Maj SEYS zich ais 25ste en laatste rangschikte. De vergelijking met de 8 aanvaarde landmachtofficieren leert dat Maj SEYS slechts na een 2e poging was geslaagd voor zijn majoorsexamen en dat de beoordeling van zijn kandidatuur door de hiërarchische echelons minder goed uitgevallen was dan die van de 8 aanvaarde kandidaten.

Inderdaad:

- o de 8 kandidaten kregen bijna allemaal de beoordeling "uitmuntend" voor de 3 door de hiërarchische echelons te beoordelen aspecten; Maj SEYS twee keer. "zeer goed" en eenmaal "goed";
- o Maj SEMETIER kreeg drie keer de beoordeling "zeer goed", tegen twee keer voor Maj SEYS; Maj SEMETIER heeft bovendien een score behaald voor het majoorsexamen die een stuk hoger lag dan het gemiddelde van zijn sessie;
- o zowel Maj SEYS als Maj BEECKMANS hebben een score behaald voor het majoorsexamen die rond het gemiddelde van hun sessie lag, maar bij Maj SEYS ging het om een herkansing; Maj BEECKMANS heeft bovendien tweemaal de beoordeling "uitmuntend" en eenmaal de beoordeling "zeer goed" gekregen van de hiërarchische echelons tegen twee keer "zeer goed" en eenmaal "goed" voor Maj SEYS.

De lijsten vermelden ook dat de meeste van de 8 kandidaten "/" kregen als beoordeling voor de criteria "beoordeling 2° cyclus" en "geschiktheid MAB (lees HOMA)". De beoordeling "/" betekent enkel dat de kandidaat destijds geen beoordeling heeft gekregen en deze beoordeling is dus zeker niet te interpreteren als een onvoldoende maar minstens als een voldoende (V).

Maj SEYS beschikte bijgevolg over voldoende informatie om zijn niet-aanduiding voor de cursus HOMA te begrijpen: zijn dossier valt duidelijk een stuk zwakker uit dan dat van de 8 aangeduide kandidaten. Hij heeft geen bijkomende informatie ingewonnen bij zijn individuele evaluator bij DG HR. Nochtans was deze mogelijkheid hem op 14 Jun 13 uitdrukkelijk gemeld bij de kennisgeving van zijn niet-aanduiding door Kapitein-commandant BARTECKI van DG HR (nota HRB-EVAL-MITS 13-00287463 van 14 Jun 13, punt 6.).

In zijn verweer laat hij ook gelden dat er geen enkele zekerheid is over een gelijke behandeling van de kandidaten en dat er mogelijk willekeur of positieve discriminatie is geweest vanwege de hiërarchische chefs (memorie 1.e.). Hij beweert dat de hiërarchische chefs hun beoordelingen weliswaar op een gemotiveerde wijze, maar "zonder enige transparantie" hebben verstrekt, Geen enkele regel schrijft echter voor dat de aan de kandidaten door de hiërarchische chefs verstrekte gemotiveerde beoordelingen aan de tegenkandidaten moeten gemeld worden.

In het licht van de argumenten van Maj SEYS, is er bijgevolg geen enkele reden om af te wijken van het voorstel van DG HR van 21 Mar 13, dat ik bijgevolg opnieuw goedkeur.

Indien naar aanleiding van een beroep bij de Raad van State zou blijken dat het voorstel van DG HR (en bijgevolg ook mijn beslissing) aangetast zou zijn door

enige onregelmatigheid, dan steun ik mij, in ondergeschikte orde, op de nieuwe vergelijking die werd doorgevoerd door DG HR tussen de 8 aangeduide kandidaten en Maj SEYS. De vergelijkingstabel is opgenomen als bijlage. Het gaat om een verfijnde vergelijking die uiteindelijk uitmondt in een score en een klassement. Tevens is bijkomende uitleg verstrekt.

Beslissingen

Om de hiervoor vermelde redenen:

• trek ik mijn beslissing van 14 Jun 13 tot aanduiding van de kandidaturen en tot afwijzing van de kandidatuur van Maj SEYS in;

• handhaaf ik de beslissing tot het openstellen van het aantal plaatsen per krijgsmachtdeel en tot het openstellen van 8 plaatsen voor de landmachtofficieren;

• verklaar ik de kandidatuur van Maj SEYS onontvankelijk;

• keur ik, in ondergeschikte orde, het voorstel van DG HR van 21 Mar 13 opnieuw goed en wijs de kandidatuur van Maj SEYS af op grond van dit voorstel;

• wijs ik, nog meer in ondergeschikte orde, de kandidatuur van Maj SEYS af na vergelijking van zijn kandidatuur met die van de 8 initieel aangeduide landmachtkandidaten op grond van het nieuwe voorstel van DG HR (Bijl) en ga ik akkoord met de aanduiding van de initieel voorgedragen kandidaten."

Intussen heeft verzoeker op 3 juni 2013 de verwerende partij gedagvaard voor de rechtbank van eerste aanleg te Brussel met het oog op het verkrijgen van een schadevergoeding wegens de schade die hij opgelopen heeft ten gevolge van de problematiek met betrekking tot de bevordering tot majoor en tot luitenant-kolonel. In de dagvaarding argumenteert verzoeker als volgt met betrekking tot de Hogere Opleiding van Militair Administrateur:

"Dat er niet alleen ten onrechte niet bevorderd werd maar dat ook ten onrechte de mogelijkheid werd onthouden om deel te nemen aan tal van cursussen, waarvoor eigenlijk de graad van majoor vereist was of verwacht was. Ook dit heeft een desgevallend bijzonder grote weerslag die ook desgevallend moet gematerialiseerd worden en dien nu vervat zit in de gevorderde euro provisioneel."

De verwerende partij heeft bij brief van 12 december 2013 nog de volgende verduidelijking gegeven:

"Na de neerlegging van haar nota met opmerkingen, heeft de verwerende partij vastgesteld dat één van haar standpunten verduidelijking vergt. Het gaat om de vermelding op p. 36 van de nota met betrekking tot de planning van de Hogere Opleiding voor Militair Administrateur (HOMA).

Een nota van de Algemene Directie Human Ressources van 19 augustus 2013 voorzag dat kandidaturen konden worden ingediend voor de HOMA, academiejaar 2014-2015 (…). Op grond van deze nota hebben een aantal officieren hun kandidatuur gesteld, maar verzoeker niet. Op 2 oktober 2013 heeft de Chef

> Defensie echter beslist dat de voorziene vorming niet zal doorgaan (…). De officieren die ondertussen hun kandidatuur hebben ingediend, werden via e-mail verwittigd dat hun kandidatuur zonder gevolg zou worden geklasseerd. De eerstvolgende HOMA is gepland voor het academiejaar 2015-2016.
>
> Ik maak een afschrift van deze brief over aan verzoeker."

IV. Nadere omschrijving van het voorwerp van de vordering

4. Verzoeker stelt in zijn verzoekschrift de intrekking van de beslissing van 14 juni 2013 tot aanduiding van de kandidaten en tot afwijzing van de kandidatuur van verzoeker niet te betwisten, maar de andere componenten van de bestreden beslissing wel aan te vechten.

De vordering strekt aldus tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van de beslissing tot het openstellen van 8 plaatsen voor landmachtofficieren, van de beslissing tot het onontvankelijk verklaren van verzoekers kandidatuur, van de beslissing - in ondergeschikte orde - om het voorstel van DGHR, waarbij de kandidaturen werden voorgedragen en verzoekers kandidatuur werd afgewezen, opnieuw goed te keuren, en van de beslissing - in nog meer ondergeschikte orde - dat de kandidatuur van verzoeker na vergelijking met 8 aangeduide landmachtkandidaten op grond van het nieuwe voorstel van DGHR wordt afgewezen en dat de minister akkoord gaat met de aanduiding van de initieel voorgedragen kandidaten.

V. Ontvankelijkheid van de vordering

5. De verwerende partij werpt in haar nota een aantal excepties op. Deze excepties worden niet onderzocht. Verder zal immers blijken dat niet is voldaan aan de wettelijk vereiste voorwaarden om tot de schorsing te kunnen overgaan.

VI. Onderzoek van de vordering

Overeenkomstig artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd

die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

6.1. Wat het moeilijk te herstellen ernstig nadeel betreft, voert verzoeker in essentie aan dat de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing hem een moeilijk te herstellen ernstig nadeel berokkent doordat het niet mogen deelnemen aan de HOMA-opleiding 2013-2014 zijn kansen hypothekeert bij de volgende bevorderingsronde voor luitenant-kolonel, ronde die naar zijn zeggen zijn laatste kans is om tot luitenant-kolonel bevorderd te worden, gelet op de datum waarop hij gepensioneerd zal worden. Een schorsing van de bestreden beslissing zet de verwerende partij aan tot het in heroverweging nemen van die beslissing zodat verzoeker alsnog toegelaten zou kunnen worden tot de opleiding 2013-2014 of 2014-2015. Dat de opleiding 2013-2014 reeds aangevat is sluit niet uit dat verzoeker alsnog aansluit bij deze opleiding: de modules die reeds gegeven zijn kunnen nog door hem ingestudeerd worden en hij kan de eindtesten afleggen.

6.2. Wat dit aangevoerde nadeel betreft moet verwezen worden naar het voormelde schrijven van de verwerende partij van 12 december 2013. Daaruit blijkt dat de HOMA-opleiding 2014-2015 (waar verzoeker zich geen kandidaat voor gesteld heeft) niet doorgaat en dat de eerstvolgende HOMA-opleiding voorzien is voor het academiejaar 2015-2016 (beslissing Chef Defensie van 2 oktober 2013). Het door verzoeker aangevoerde nadeel moet dus beoordeeld worden rekening houdende met de vaststelling dat enkel deelname aan de opleidingssessie 2013-2014 hem soelaas kan bieden, vermits de laatst mogelijke deelname aan de bevorderingsronde voor luitenant-kolonel deze van 2014 of 2015 is en de opleidingssessie 2015-2016 bijgevolg te laat komt om mee in rekening gebracht te worden bij die bevorderingsronde.

6.3. Het ernstig nadeel dat verzoeker door de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing ongedaan wil maken is de weigering om hem toe te laten tot de HOMA-opleiding 2013-2014, gelet op het belang daarvan voor zijn deelname aan de volgende bevorderingsronde luitenant-kolonel.

Vastgesteld moet worden dat verzoeker er voor gekozen heeft een gewone vordering tot schorsing in te leiden waarbij hij ook nog de laatste dag van de beroepstermijn (8 november 2013) heeft afgewacht om zijn beroep in te dienen. De opleiding 2013-2014 heeft een aanvang genomen op 30 augustus 2013 en wordt beëindigd op 11 juli 2014. Op het tijdstip dat de Raad zijn arrest zal uitspreken zal de opleiding reeds ver gevorderd zijn. Degene die aanvoert dat hij een moeilijk te herstellen ernstig nadeel dreigt te ondergaan door de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing moet zijn houding aanpassen aan zijn bewering. Dat verzoeker theoretisch na een schorsingsarrest nog kan aansluiten bij de opleiding en op eigen kracht de gemiste modules nog kan instuderen doet geen afbreuk aan de vaststelling dat die opleiding, blijkens het administratief dossier**,** naast een "eindesessieproef" ook nog diverse taken, cases of testen voor de diverse domeinen van de opleiding (begroting en financiën, overheidsopdrachten, recht, statuten, overheidsmanagement, management en leadership, veiligheid en defensie) bevat. Het volstaat dus geenszins de gemiste modules op eigen kracht in te studeren en hierover de eindesessieproef af te leggen. De mogelijkheid om, na een schorsingsarrest en een voor verzoeker na heroverweging positieve beslissing om toegelaten te worden tot de opleiding en nog aan te sluiten bij de opleiding 2013-2014, is in de werkelijkheid zeer hypothetisch en zou in geen erg realistische kans op slagen resulteren. Zoals reeds gesteld zal de opleiding met inbegrip van de tussentijdse taken, testen en cases op dat tijdstip reeds in een ver gevorderd stadium gekomen zijn. Een eventueel schorsingsarrest kan het door verzoeker ingeroepen moeilijk te herstellen ernstig nadeel aldus niet meer ongedaan maken, en dit is mede te wijten aan zijn eigen houding. Er weze aan herinnerd dat verzoeker zijn schorsingsverzoek slechts op de laatste dag van de termijn heeft ingediend. Hij had ook een schorsingsverzoek bij uiterst dringende noodzakelijkheid kunnen indienen en voorlopige maatregelen vragen.

7. Hieruit volgt dat niet voldaan is aan één van de bij artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State opgelegde voorwaarden om de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing te kunnen bevelen.

Die vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen.

BESLISSING

De Raad van State verwerpt de vordering.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van twintig mei tweeduizend veertien, door de Raad van State, XIVe kamer, samengesteld uit:

André Beirlaen, kamervoorzitter,

bijgestaan door

Nick Hollevoet, toegevoegd griffier.

De griffier **De voorzitter**

Nick Hollevoet **André Beirlaen**